

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „VIAGUARA” (aanvraagnr. 4630562) voor waren van de klassen 32 en 33

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Pfizer Inc.

Oppositiemerk of -teken: gemeenschapswoordmerk „VIAGRA” voor waren van klasse 5

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en volledige afwijzing van de merk-aanvraag

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 5, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾, wegens onjuiste beoordeling van het verband tussen de merken en onjuiste vaststellingen op het gebied van het gevaar dat voordeel wordt getrokken uit de reputatie en het imago van het oppositiemerk.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 20 augustus 2010 — F91 Diddeléng e.a./Commissie

(Zaak T-341/10)

(2010/C 301/55)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: F91 Diddeléng (Dudelange, Luxemburg), Julien Bonnetaud (Yutz, Frankrijk), Thomas Gruszczyński (Amnéville, Frankrijk), Rainer Hauck (Maxdorf, Duitsland), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Frankrijk) en Yann Thibout (Algrange, Frankrijk) (vertegenwoordigers: L. Misson, C. Delrée en G. Ernes, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het litigieuze besluit van de Europese Commissie van 3 juni 2010 nietig verklaren;
- de met de artikelen 45 en 101 VWEU strijdige reglementen nietig verklaren, en
- elke nuttige sanctie opleggen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers (de voetbalclub van Dudelange en niet-Luxemburgse spelers die werkzaam zijn bij die club) verzoeken om nietigverklaring van het bij brief van 21 juni 2010 meegedeelde besluit van de Commissie van 3 juni 2010 waarbij de Commissie verzoekers ervan in kennis heeft gesteld dat geen gevolg wordt gegeven aan hun op de artikelen 45 en 101 VWEU gebaseerde klacht tegen de Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) met betrekking tot het reglement van de FLF, op grond waarvan verzoekers niet aan bepaalde voetbalwedstrijden mogen deelnemen indien op het wedstrijdformulier meer buitenlandse spelers staan dan een in het reglement van de FLF vastgelegd aantal.

Ter onderbouwing van hun beroep voeren verzoekers twee middelen aan:

- schending van artikel 45 VWEU, doordat de thans in het reglement van de FLF opgenomen verplichting om op het officiële wedstrijdformulier zeven spelers te vermelden van wie de eerste spelerskaart in Luxemburg is uitgereikt, alsook het verbod om op dat wedstrijdformulier meer dan vier spelers te vermelden die tijdens het voetbalseizoen van club zijn veranderd, een rechtstreekse discriminatie inhouden waardoor burgers van lidstaten wordt verhinderd een economische activiteit op Luxemburgs grondgebied uit te oefenen. Verzoekers stellen voorts dat, indien het reglement van de FLF geen rechtstreekse maar een indirecte discriminatie zou zijn, de door de FLF aangevoerde doelstelling, namelijk dat zij tot doel heeft voetbal als amateursport te bevorderen, niet plausibel is en dus niet kan worden aangemerkt als legitiem. De beperkingen staan bijgevolg niet in verhouding tot de aangevoerde doelstelling, en
- schending van artikel 101 VWEU, aangezien de FLF moet worden beschouwd als een ondernemersvereniging die het mededingingsrecht en meer in het bijzonder artikel 101 VWEU schendt, nu de beperkingen met betrekking tot het aantal buitenlandse spelers economische gevolgen hebben voor beroepssporters en afbreuk doen aan de vrijheid van mededinging van Luxemburgse voetbalclubs.

Beroep ingesteld op 25 augustus 2010 — Portugese Republiek/Commissie

(Zaak T-345/10)

(2010/C 301/56)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes en J. Saraiva de Almeida, gemachtigden, bijgestaan door M. Figueiredo, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— primair:

nietig verklaren beschikking C(2010) 4255 def. van de Commissie van 29 juni 2010 betreffende de toepassing van financiële correcties op de bijstand uit het EOGFL, afdeling „Oriëntatie”, die was toegekend voor operationeel programma nr. CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugal — nationaal programma doelstelling 1) uit hoofde van de maatregel „investeringen in landbouwexploitatie”, waardoor de bijstand uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, die bij beschikking C(2000) 2878 van de Commissie van 30 oktober 2000 in het kader van steunprogramma CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugal, nationaal programma, doelstelling 1) was toegekend, met een bedrag van 16 411 829,46 EUR wordt verminderd;

— subsidiair:

1. beschikking C(2010) 4255 def. van de Commissie van 29 juni 2010 nietig verklaren voor zover zij betrekking heeft op de communautaire financiering van de uitgaven van de Portugese Republiek ten bedrage van 194 347 574,29 EUR voor tussen 28 oktober 2003 en november 2006 goedgekeurde verzoeken;
2. beschikking C(2010) 4255 def. van de Commissie van 29 juni 2010 nietig verklaren voor zover zij betrekking heeft op de communautaire financiering van de uitgaven van de Portugese Republiek ten bedrage van 94 621 812,06 EUR voor verzoeken betreffende met de installatie van jonge landbouwers verbonden „investeringen in landbouwexploitatie”.

— De Europese Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster voert de volgende middelen aan:

- a) schending van artikel 250 VWEU en onbevoegdheid;
- b) schending van artikel 39, lid 3, van verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 ⁽¹⁾;
- c) toepassing met terugwerkende kracht van artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 ⁽²⁾;
- d) schending van artikel 4, lid 2, van verordening (EG) nr. 445/2002 van de Commissie van 26 februari 2002 ⁽³⁾;
- e) schending van artikel 4 van verordening (EG) nr. 438/2001 van de Commissie van 2 maart 2001 ⁽⁴⁾;
- f) schending van artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 1257/1999;

g) schending van het beginsel van gelijke behandeling;

h) schending van het beginsel van gelijke behandeling en van het vertrouwensbeginsel en onjuiste beoordeling van de financiële gevolgen die aan de schending van de communautaire voorschriften moeten worden verbonden;

i) schending van het evenredigheidsbeginsel.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen (PB L 161, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen (PB L 160, blz. 80).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 445/2002 van de Commissie van 26 februari 2002 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) (PB L 74, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 438/2001 van de Commissie van 2 maart 2001 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad met betrekking tot de beheers- en controlesystemen voor uit de structuurfondsen toegekende bijstand (PB L 63, blz. 21).

Hogere voorziening ingesteld op 25 augustus 2010 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 15 juni 2010 in zaak F-35/08

(Zaak T-361/10 P)

(2010/C 301/57)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en I. Chatzigiannis)

Andere partij in de procedure: Dimitrios Pachtitis (Athene, Griekenland) bijgestaan door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

Conclusies

— vernietiging van het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 15 juni 2010 in zaak F-35/08, Pachtitis/Commissie;

— terugverwijzing van de zaak naar het Gerecht voor ambtenarenzaken zodat de andere middelen tot nietigverklaring worden onderzocht;

— veroordeling van verweerder in de hogere voorziening in de kosten van de hogere voorziening en van de eerste instantie.